

Cântă pilotul

George Coșbuc

Dacă te-am rugat vreodată, suflete, să spui, să spui,
Ai tăcut! Ai fost eroul îmbrăcat cu scut și zale,
Eu am fost sărmanul cui.
Palmele spre rugă-ntinse îi sunt toată arma lui:
Herostrat ce-ncrede crimei faima biruinței sale!

Iar când te-am rugat odată, inimă, să taci, să taci,
Ai vorbit! Mai lesne-ai smulge un stejar ce însuși este
Codru-ntreg între copaci,
Decât cum ai fost tu gata trista jertfă să mi-o faci!
Că sunt inimi și de ceară, asta nu-i numai poveste!

Acum ce? Plângând te vaieți că ești pustiit de tot,
Suflete! și țiți de groază, inimă, n strivirea sorții.
În zadar v-am fost pilot:
Inima un rob nevolnic, sufletul stăpân despot
Doi nevrednici, nu de viață, ci de sfânta pace-a morții!